

Pressenævnets svar på klage 9/6-1995

PRESSENÆVNET

Porthusgade 3,
1213 København K.
Tlf.: 33 15 55 64 Fax: 33 15 00 10

KOPI

Den 09/06-95
Sag nr. 33/1995

Peter Schmidt,
Silkeborggade 45, 4. th.,
2100 København Ø.

Ved skrivelse af 30. maj 1995 har De rettet henvendelse til Pressenævnet i anledning af sag nr. 33/1995, hvor nævnet afsagde kendelse den 18. maj 1995.

De har bedt om en begrundelse for afgørelsen.

De har endvidere anført, at det ikke fremgår af kendelsen, om Pressenævnet er i besiddelse af alt det tilsendte materiale.

Hertil kan oplyses, at nævnet har givet en begrundelse for afgørelsen, og at denne fremgår af den afsagte kendelse.

Det kan endvidere oplyses, at det i kendelsen er anført: "Klager har bl.a. fremlagt ...", hvilket betyder, at der er yderligere bilag. Alle de fremsendte bilag har været til stede, da afgørelsen blev truffet.

På nævnets vegne

Helle D. Rasmussen

"Jeg græmmes. Jeg får en stor trang, til at brække mig. Jeg læser artiklen flere gange. Kan det være sandt? Skal det nu være legalt at dyrke sex med egne og andres børn? Hvad er det for et samfund vi lever i? Hvordan kan man i DK uddanne pædofile til pædagoger?"

Heidi Svanborg (Socialpædagogen nr.3, 1995)

"...Ligesom det også må være let at indse, at en bog, som bl.a. hævder, at pædofili og incest ikke nødvendigvis behøver at være skadevoldende (for barnet i det mindste), men til tider kan være til gavn for børnenes udvikling, næppe kan vække begejstring hos pædagog-menigheden - bortset måske fra den mindre rapkæftede skare, der blandt institutionsbørnene i forvejen er mest populær".

Erik Pedersen (Ny sexualpolitik nr.1, 1995)

Svend Jensen
Tlf. 42 17 37 28

Stenløse, d. 29. juni 1995

Til: Formanden for Folketingets Retsudvalg
Hr. Bjørn Elmquist
Christiansborg
1240 København K

Kære Bjørn Elmquist.

Når jeg som almindelig borger retter en henvendelse til dig, er det ikke for at debattere en konkret sag, men fordi der ud af sagens behandling i Pressenævnet springer nogle perspektiver, som mange mennesker finder stærkt betænkelige og kritisable.

Vedlagte kopi af Leif Blædels artikel i Weekendavisen d. 2.6. d.å. er - foruden at være fin journalistik - et udmærket resumé af den konkrete sags indhold.

I forbindelse med Peter Schmidts klage til Pressenævnet sendte forfatteren, mag.art. Maria Marcus, LBLs formand Søren Laursen og jeg - uafhængigt af hinanden - udtalelser til Nævnet, tænkt som støtte for Peters synspunkter og - ikke mindst som protest mod redaktør Tøger Seidenfaden's håbløse påstand, at fordi et menneske har tilknytning (evt. medlemskab) til en bestemt forening, så "er" vedkommende personligt det, foreningen står for (eller hedder).

Kopi af Pressenævnets kendelse af 18.5. d.å. vedlægges, se s. 4 n. og s. 5 første afsnit. Endvidere vedlægges kopi af min udtalelse af 20.4. d.å. og af Peter Schmidts skrivelse til Nævnet af 26.4. d.å.

De i indledningen nævnte betænkelige og kritisable forhold kan stort set sammenfattes i 2 punkter:

1. Pressenævnets kompetence og sagsbehandling, herunder mulige konsekvenser for klagerne.
2. Spørgsmålet om hvorvidt der kan ændres på bestående forhold, og i givet fald hvem der kan tage initiativ til dette.

Der henvises til Medieansvarslovens §34, stk.1, Nævnets forretningsorden, §12, stk.1 og til "Vejledende regler for god presseskik", pkt. A.1, A.3 og B.1.

ad 1: Pressenævnet overtræder formentlig ikke sin kompetence. Men det forekommer, at Nævnet, måske af bekvemmelighedsgrunde og rutine, afgør de fleste sager uden tilstrækkelig objektivitet og hensyn til de presseetiske regler.

Flere kendelser bærer præg af tilfældig og sjusket behandling, og er uden nogen egentlig begrundelse. Det er endvidere påfaldende, at dissenser næsten ikke forekommer.

Problematikken om Nævnets sammensætning er væsentlig. At formandskabet er jurister skal vel borge for retfærdighed... To tredjedele af de øvrige medlemmer er hentet fra pressens egne rækker - en uduelig konstruktion der minder om forholdet, at politiet undersøger klager over sig selv, med deraf følgende forringede muligheder for objektivitet og store risici for psykologisk betingede reaktioner, såsom angst, misforståede og måske ubevidste kollegiale hensyn, etc. etc. Den sidste trediedel er "offentlighedens repræsentanter". Det lyder godt - men efterlader i den givne sammenhæng en mistanke om, at disse medlemmer måske mister en saglig og seriøs holdning til arbejdet og blot har det som "ben". Disse medlemmer burde kunne tælles blandt fremtrædende personer i den offentlige debat, men dette ses ikke umiddelbart at være tilfældet. Man kan således konkludere, at Nævnet er "født til" at arbejde under et sociologisk affødt gruppepres.

Et væsentligt forhold er også, at man i kendelserne ved gengivelse af indlæg i sagen tilsyneladende er inkonsekvent og skævfordeler argumenterne; det ser i visse tilfælde ud som om man bevidst udelader citater, der kan "forstyrre" en afgørelse.

I den aktuelle sag kan resultatet af den ubegrundede kendelse meget vel give klageren et "stempel", som kan betyde alvorlige hindringer for hans erhvervsmæssige og sociale fremtid.

En sammenfatning må gå på, at foranstående betragtninger efterlader indtrykket af et selvrådigt statsorgan, som overfladisk - og af og til arrogant - kan gøre som det vil, hvilket er særdeles usmageligt - og farligt for almindelige menneskers opfattelse af demokratiske ideer og af begrebet retssikkerhed.

ad 2: Når man gennem mange år, også i forbindelse med erhvervsarbejde, har interesse ret sig for retssikkerhed og tilgrænsende emner, f.eks. ytringsfrihed, tavshedspligt og borgernes muligheder for at påvirke "systemet", for at komme igennem med klager, etc., melder spørgsmålet sig, om hvem man kan drøfte disse problemer med.

Jeg har nu valgt at prøve denne vej, herunder stille et par spørgsmål til en fremtrædende og central politiker, som jeg umiddelbart har tillid til:

A: Hvem har ansvaret for Pressenævnets virksomhed?

B: Kan f.eks. Retsudvalget behandle spørgsmålet og gribe ind, evt. stille kritiske spørgsmål til Justitsministeriet og måske foreslå en nærmere undersøgelse?

I den senere tid har der offentligt lydt kritiske røster fra FT-medlemmer (Folketingets medlemmer, red.) omkring den væsentlige problematik, at de (gennem de seneste år) mange vedtagne særlove, langsomt og svært gennemskueligt er ved at medføre en udhuling af ellers højt værdsatte demokratiske værdier. Dette gælder f.eks. omkring omsorgen for forskellige "taber"-grupper, en sexuel minoritets ret til at beholde legalt anskaffet materiale samt inden for arbejdsmarkeds- og miljøområdet.

Også spørgsmålet om tangering af grundlovssikrede rettigheder, som kan gribe tæt ind i den enkelte borgers frihed og beskyttelse mod tilfældigheder i systemet, har været nævnt i debatten.

Vel vidende at I nu har ferie, sender jeg alligevel dette hjertesuk, idet jeg - og flere andre

- vil være glade for, hvis du lejlighedsvis vil replicere - hvilket jeg regner med - og så vidt muligt svare på spørgsmålene.

På forhånd tak.

God Ferie og venlig hilsen
Svend Jensen

svar fra Bjørn Elmquist 8/2/96:

FOLKETINGET
1240 KØBENHAVN K

Svend Jensen
Tormodsvej 17 A
3660 Stenløse

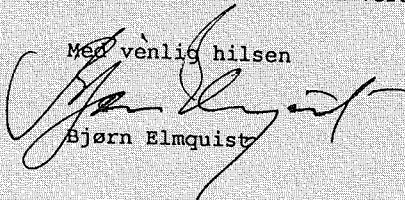
Den 8. februar 1996
BE/ah

Kære Svend Jensen,

Jeg forstår, du har spurgt min sekretær om nyt vedr. evt. revision af pressenævnet.

Efter mine sonderinger ser jeg imidlertid ikke snarlige muligheder for at gå igang, idet jeg jo må erindre om, at vi som deltager i et regeringssamarbejde ikke bare kan tage den slags initiativer uden at have afklaret dem med vore regeringspartnere.

Med venlig hilsen

Bjørn Elmquist

Det ligner en tidligere hetz.....

Den store, stygge Christian

»kineser«

B.T.
40 sider Lørdag 6. december 1975
Kasseplag kr. 2,11 + 5% = løssalgsspris kr. 2,00

CHR. KAMPMANN VIL BLIVE AFHØRT OM SEX- MISBRUG AF BØRN

Sigrid Moustsen - segnede om med hjerte-stop.

**Tilbage til livet:
Var nær død under
Bækkelund-blokaden**

**Får
Spies
skatte-
smæk
på 10
mill. kr.**

Det drækker op til et skatteventyr er forbudt for Simon Spies. Side 2

**Spørgsmål:
Guld Barre er den mest købte
chokolade!
-Hvorfor?**

**Amtslæge
til ombuds-
manden: vil
renses i
Brems-sag**

Politiet vil tale med Chr. Kampmann. Han skal tvinges med loven til at udlevere navnene på de tre mænd, han hævder at kende, som fast går i seng med mindreårige drenge. »Vi ønsker navnene på de pågældende, så der kan blive rejst sag mod dem,« siger sagschefen i Københavns politis drabsafdeling, der også dækker seksualforbrydere.

DET ER SEKSUAL-NAZISME

Selv om der ikke er tale om voldtægt, kan det ikke godtages, at voksne har seksuel omgang med mindreårige drenge eller piger. Det er udnyttelse, når voksne går i seng med børn, ligemeget om børnene er nok så villige, som ingeniør Jesper beretter. Deres »vildskab« får ham til at glemme sine samvittigheds-

Vi har centreret dette nummer af Seksualpolitik omkring en problematik, som vi aldrig har set nærmere behandlet nogen steder. De problemer, der opstår ved seksuelle forhold mellem børn og voksne. "Børnelokkerne" er en stærkt undertrykt gruppe i samfundet, og de har svært ved at få lov til at fremlægge deres synspunkter, fordi synspunkterne rører ved noget, der for de fleste er stærkt følelsesladet. Vi er alle som små blevet advaret mod børnelokkere: gamle grimme mænd med bolsjeposer, der ville lokke os med ned i en mørk kælder.

Ved Christopher Street Liberation Day — "Verdensbøsse dagen" — i Fælledparken i København i sommer manifesterede nogle "børnelokkere" sig som gruppe. Der blev holdt en meget "stærk" tale, hvor man blandt andet sammenlignede straffen for at elske børn med straffen for at mishandle dem. Det straffes hårdere at elske børn end at mishandle dem. "Børnelokkerne" optrådte på scenen sammen med "lokkerbørn", og der var transparente. Det var den første manifestation af den slags her i

landet. "Børnelokkerne" trådte frem som en seksualpolitisk bevægelse.

Vi håber på, at vi med dette temanummer kan forbedre Seksualpolitik. Vi vil prøve at koncentrere det meste af de kommende numre omkring temaer, der uddybes og behandles ud fra forskellige indfaldsvinkler. Vi har i dette nummer prøvet at nå til et samlet syn på problemerne omkring seksuelle forhold mellem børn og voksne. Efter at der for længst er gjort op med forførelsesteorien, må tiden nu være moden til et omvurderet syn på børns seksualliv. Vi må erkende, at børn har et seksualliv, og at det ikke er noget, der skal undertrykkes, men er et naturligt led i børns opvækst og undersøgelse af omverdenen. I andre kulturer og tider har man jo iøvrigt set en stor pædagogisk værdi i de seksuelle forhold mellem børn og voksne.

Vi støtter Forbundet af 1948 og Bøssernes Befrielses Front i kampen for en fælles seksuel lavalder for homoseksuelle og heteroseksuelle forhold. På længere sigt må målet dog være en total ophævelse af den seksuelle lavalder.

SOCIALPOLITISKE HOVEDPUNKTER:

Følgende punkter opfatter vi som hovedpunkter i kampen for en seksualrevolution:

Onani — for at lære sin egen krop og behov at kende er det vigtigt at kunne onanere uden skyldfølelse, afsky, eller mindreværdsfølelse. At kunne nyde onani fuldt ud er, efter vores mening, en forudsætning for en tilfredsstillende samleje mellem ligestillede partnere.

Børnenes frigørelse — kampen for bl.a. børns og voksnes økonomiske ligestilling og børns seksuelle selvstændighed bliver helt sikkert en af historiens længste og mest dybtgående revolutioner. Vi kan dog allerede nu medvirke til at udvide børns seksuelle frihed og ansvar.

Kvindens krop tilhører kvinden alene — i et frit samfund vil enhver kvinde selvfølgelig have uhindret adgang til præventive midler. Hun vil selv afgøre, om hun vil føde naturligt eller evt. få abort. Kejsersnit, kunstig befrugtning og adoption vil også være reelle valgmuligheder, idet kvinden først og fremmest selv skal kunne bestemme over sin egen krop.

Bi-seksualitet — Vi kæmper for menneskets ret til frit at vælge sin seksualpartner blandt begge køn og i alle alderstrin og uden nogensomhelst form for vold eller tvang. Vi er besluttet på at deltage i kampen mod det eksisterende klassesamfund, som opretholder grænser mellem både klasser og seksualitet.

Mandundertrykkelse — det er efter vores mening mandens opgave at frigøre sig

fra sin undertrykkende kønsrolle, at forsvare kønskampen, de homoseksuelles kamp og at deltage aktivt i kampen for en seksualrevolution.

Kvindeundertrykkelse — vi støtter aktivt kvindens kamp mod den personlige og seksuelle undertrykkelse, d.v.s. for bl.a. kvinders økonomiske og seksuelle uafhængighed af nogen bestemt person.

Kernefamilien — er det kapitalistiske samfunds reproduktive enhed ("reproduktiv" betyder her både genskabelse af mennesker og genskabelse af det kapitalistiske system). Den undertrykker og begrænser alle dets medlemmer. Fra den udspringer normalitetsbegrebet, som er udgangspunkt for forfølgelse og undertrykkelse af mennesker, der tænker, føler og handler anderledes. Derfor må kernefamilien bekæmpes og andre livsformer etableres.

Seksualrevolutionær produktionsmåde — al diskriminering mod kvinder og homoseksuelle skal fjernes. Overalt i samfundet må der skabes en åben og naturlig støtte til de homoseksuelle, sådan at de ikke på nogen måde føler et behov for at skjule deres seksualitet. Begge køn skal være ligeligt repræsenteret i alle samfundsled. Formålet med at begge køn arbejder ude, hvis de ikke har anden indtægt derhjemme, er at skabe politisk bevidsthed gennem arbejdet på arbejdspladsen, at give så mange mennesker som muligt økonomisk selvstændighed og at reducere arbejdsugen

til et minimum for at hjemmelivet kan forbedres. Vi mener, at egen indtægt er en forudsætning for en fri og tilfredsstillende seksual adfærd.

Kampen mod kapitalismen — vi mener, at monopolkapitalismen og den private ejendomsret er den største hindring for en seksualrevolution i dag. Derfor må vi kæmpe for et socialistisk Danmark.

Seksualrevolutionens drivkraft — den lesbiske bevægelse, rødstrømpebevægelsen, mandebevægelsen, Bøssernes Befrielsesfront, kollektiv bevægelsen, Børnenes Befrielsesfront og Wilhelm Reich-tilhængerne udgør efter vores mening hoveddrivkraften i den seksualrevolutionære bevægelse.

Ideologi — Vi bygger vor ideologi på en dialektisk og materialistisk historie og samfundsopfattelse.

Bøssernes befrielsesfront

Vi arbejder for bøssernes befrielse ud fra den opfattelse, at bøsseundertrykkelse samtidig er udtryk for seksualitetens undertrykkelse i almindelighed. Vi har den opfattelse, at kampen mod seksual undertrykkelse må føres parallelt med kampen mod det kapitalistiske system, som er direkte interesseret i at opretholde de gældende kønsrollemønstre.

Hvis du vil være med, så kom til vores møder i Abenrå 33 i København hver mandag kl. 20. Mandag den 8. december er der introduktionsmøde for nye medlemmer.

INGEN BØSSEKAMP UDEN KLASSEKAMP — INGEN KLASSEKAMP UDEN BØSSEKAMP.

BT og børnelokker-sagen

I det forrige nummer af bladet var der et interview med tre medlemmer af Pædofili-gruppen. Vi synes vi må fortælle læserne hvordan det interview blev til, for ifølge en københavns avis, der lavede sensation omkring interviewet, kunne det se ud som om interviewet var opdigtet.

Interviewet har fundet sted. Det er baseret på en redigeret udgave af en båndoptaget samtale mellem de tre mænd og os.

Da samtalen var blevet skrevet af slettede vi båndet. Og vi gav de tre mænd opdigtede navne og stillinger. Selv deres alder lavede vi om på.

Det viste sig at vi havde gjort klogt i at være så forsigtige. Den københavnske avis, BT, valgte nemlig at hive interviewet ud af den sammenhæng som vi fra bladets side havde prøvet at skabe med vores tema-nummer om pædofili og udelukkende beskæftige sig med den omstændighed at såkaldte børnelokkere fortalte om deres oplevelser.

Det perspektiv som vi i redaktionen havde villet give emnet pædofili kom ikke til udtryk i avisen. Tværtimod blev de interviewede personer i en leder stemplet som »sexualnazister«. Den samme avis havde i øvrigt haft et stort opsat interview nogle uger forinden hvor en af avisens journalister sammen med den medarbejder på Seksual politik, der nu var blevet sat i forbindelse med »sexmisbrug af børn«, fortalte om deres erfaringer som bøsser. Den pæne, forstående holdning til bøsser varede kun indtil avisen fandt en lejlighed til at antyde at alle bøsser nok var børnelokkere og at pædofile ikke kunne give omhed endsige kærlighed til dem de kom sammen med, men kun vold. Det var da et godt og tydeligt eksempel på at den tankegang man selv ligger under for tillægger man automatisk alle andre. Herskernes bevidsthed presses ned over folkets. Vi blev begge afhørt af politiet, og vi fortalte hvad der var at fortælle, og der blev selvfølgelig ingen sag ud af det.

Vi lærte at pressen er til for at bruge os.

ikke for at hjælpe os. Og vi lærte at en såkaldt åben holdning til det seksuelle kun bliver hevet frem og demonstreret lidt på dage hvor der mangler baggrund for en gammeldags hetz.

Med kærlig hilsen
Finn Mikkelsen og Christian Kampmann

Sagen gav i øvrigt anledning til at både Forbundet af 1948 og Bøssernes Befrielses Front hver kom med en resolution.

Forbundets lyder:

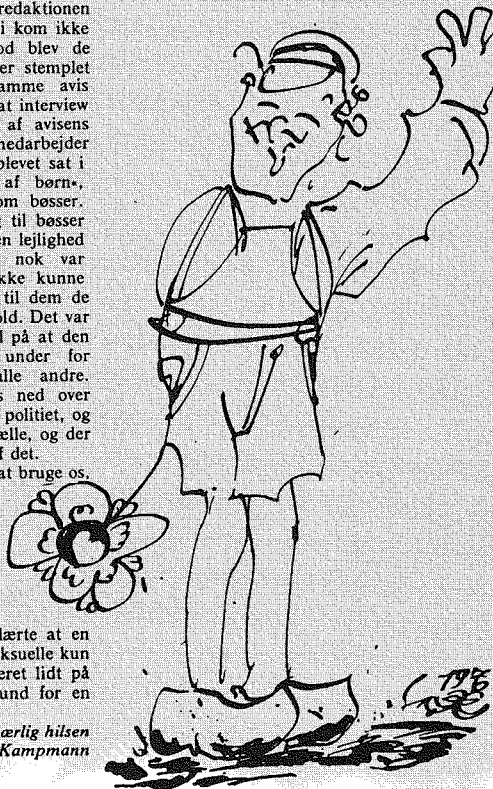
»Dagbladet B.T. har de seneste dage i sensationelle artikler og en leder beskæftiget sig med seksuelle forhold mellem voksne og børn, i dette tilfælde mellem voksne mænd og drenge imellem 8-16 år.

Artiklerne fremtræder klart med det formål at skabe forargelse og rædsel, og B.T. går så vidt som at tale om seksuel nazisme. Dette til trods for at psykologer og andre i årevis har advaret mod at behandle dette emne på en så uansvarlig måde, om ikke af andet så af hensyn til børnene.

Hovedbestyrelsen for Forbundet af 1948, Landsforeningen for Homofile, tager skarpt afstand fra, at pressen således driver menneskejagt — med det ene formål at sælge flere aviser — også i et så ømtåleligt emne.

Og Bøssernes Befrielsesfront sagde:

»I anledning af den hetz, B.T. for tiden fører mod bestemte navngivne personer og seksualpolitiske grupper, skal Bøssernes Befrielses Front udtale, at man kan give B.T. fuldstændig ret i sin egen karakteristik af sig selv som »menneskefjendsk, kapitalistisk, reaktionær og autoritær«, og at man må konstatere, at B.T.'s holdning også er voksefascistisk, børnefjendsk, kvindefjendsk og seksualfjendsk. At høre B.T. tale om frihed er som at høre paven tale om sex!

5.DEL

Fremtidens menneskebilleder

- en seksualkritisk anti-pædagogiks fremtid

- historiske udpluk som peger henimod fremtidens menneskebilleder

(Politiken, søndag 4. september 1977)

Bøsser har succes i samfundet

*Fagforeningerne må hjælpe alle medlemmer
af Peter Schmidt*

(Jeg har i del 1. dokumenteret noget af den kamp vi førte i 70'erne for at blive synlige som bøsser og lesbiske på arbejdspladserne. Ofte oplevede vi at støde panden imod en mur. Imidlertid førte postarbejdernes kamp til det konkrete resultat, at der for første gang blev afholdt en høring om bøsser og lesbiske på arbejdspladserne. Høringen fik massiv dækning i radio og aviser. Et andet resultat var at der blev oprettet flere ligestillingsudvalg i fagbevægelsen.)

På Specialarbejderforbundets kongres, der begynder i dag, vil man, som nævnt i Politiken fredag, tage spørgsmålet om overgreb mod homoseksuelle op. I denne artikel motiverer Peter Schmidt, Willemoesgade 54, København, hvorfor en sådan aktion er nødvendig.

Undertrykte samfundsgrupper som kvinder, negre, homoseksuelle og arbejderklassen, har i mange år haft vanskeligt ved at kunne acceptere sig selv. De ledendes ideologi og livsstil har stået som et ønskværdigt mål, uden at de har haft nogen reel mulighed for at opnå dette.

Kvinderne og negrene har været de mest fastlåste, fordi de har været lettere at identificere, medens de fleste bøsser og nogle få fra arbejderklassen af forskellige grunde har fået held med at skifte miljø og her blive fuldt ud integreret.

To tyske sociologer, *Martin Dannecker* og *Reimut Reiche*, har i deres undersøgelse *Der gewöhnliche Homosexuelle* (Gennemsnitsbøssen) vist, at der findes en social flugt fra land til by og fra arbejderklassen til mellemklassen. Flugten for bøsser er betydelig større end for den øvrige befolkning i Vesttyskland. F.eks. kommer 14 pct. af de homoseksuelle mandlige studerende fra arbejderhjem i modsætning til 6 pct. heteroseksuelle. Forholdene i Danmark afviger ikke væsentligt fra forholdene i Vesttyskland.

Årsagerne til, at denne sociale og geografiske flugt er større for homoseksuelle end for heteroseksuelle er den almindelige undertrykkelse og diskriminering. Der findes en ekstra hård social tvang, som gør, at bøsser stiger hurtigere (flygter) op ad den sociale rangstige end mange andre mænd. Der er ikke tale om, at de stræber efter flere penge og status. Flertallet flygter fra et helvede. Dannecker og Reiche mener ikke, at bøssers relativt højere uddannelse skyldes nogle særlige biologiske egenskaber. Den beror på det faktum, at tilværelsen som bøsse i arbejderklassen er uudholdelig. Undersøgelsen dokumenterer også grundigt, at den meget udbredte opfattelse, at bøsser og lesbiske i særlig høj grad skulle stamme fra middel- og overklassen, ikke holder stik.

Reiche og Dannecker har gjort samfundet en stor tjeneste ved at afdække tingenes rette sammenhæng. Der findes ikke noget særligt slægtskab mellem homoseksualitet og mellem-/overklassen.

Det er vigtigt at pointere, at bøssefjendskab eksisterer overalt i samfundet, i alle sociale klasser. Men det er lettere at bære i mellemklassen, fordi mellemklassen i højere grad end arbejderklassen har en facade af høflighed, til at dække over bl.a. angst og had. I arbejderklassen står den enkelte homoseksuelle overfor arbejdernes direkte og spontane angreb. Psykologisk set er det naturligvis sundere for arbejderen at udtrykke sig som han gør, i stedet for at skjule sig bag høflighed, men det gør det bare ikke lettere for den homoseksue-

elle f.eks. at holde selvhadet på afstand, når disse angreb er i en størrelsesorden af 20-30 mod en. Under disse forhold er det klart, at han flygter til andre sociale lag.

Hvad så med de homoseksuelle, der er tilbage i arbejderklassen? For os, der er tilbage, bliver kampen sværere, fordi vi ikke er så mange der kan organisere os, eller blot støtte hinanden. Hvis vi ved at vores fagforbund støtter os f.eks. ved offentligt at fordømme diskriminering af homoseksuelle og hvis vi kan få oprettet et ankenævn, hvor vi kan komme og få hjælp når vi har brug for det, så tror jeg det vil forbedre arbejderens indbyrdes forhold.

Trygheden på arbejdspladsen vil blive større og vi vil kunne stå frem som stolte mennesker uden frygt eller skam.

I nogle lande får homoseksuelle i disse år, gennem hård kamp, flere muligheder og mere mod til at stå frem som bøsse eller lesbisk. Det eneste som i virkeligheden er forfærdeligt ved at være bøsse eller lesbisk er, at vi konstant tvinges til at skjule, undertrykke og fornægte enhver hentydning til noget så fundamentalt som vores kærlighedsliv, seksualitet, følelser og adfærd.

At stå frem er personligt og psykisk af den største betydning for den enkelte. For uden dette er det umuligt for homoseksuelle at stille politiske krav. At stå frem kræver mod. Det er farligt, sådan som forholdene er nu, ikke mindst i en krisetid. Under højkonjunkturen er det mindre risikabelt at stå frem, bl.a. fordi man lettere vil kunne finde et andet arbejde i tilfælde af, at man ikke kan bære denne udsatte position på sin arbejdsplads. Men selv om det er risikabelt skal det gøres af ovennævnte personlige og politiske grunde. Under højkonjunkturen havde vi ikke i samme grad brug for et ankenævn i SID, som vi har nu i krisetid. Både på arbejdspladsen og i vore faglige organisationer må bøsser, lesbiske og heteroseksuelle arbejdere støtte hinanden personligt og politisk. Som medlemmer af SID kræver vi, at SID også tager vores kamp op. Der må være de samme rettigheder, respekt og lighed mellem alle arbejdere. Og vi kan kun stå solidarisk, hvis vi sammen bekæmper enhver form for diskriminering. Derfor kræver vi oprettelsen af et ankenævn i SID for homoseksuelle medlemmer, som ikke har kunnet få deres klager mod diskriminering og lignende behandlet tilfredsstillende i deres lokale fagforeninger.

LBLs stifter

melder sig solidarisk ind i LBLs Pædofilgruppe

1984 meldte grundlæggeren af Landsforeningen for Bøsser og Lesbiske, *Axel Axgil*, sig ind i landsforeningens pædofilgruppe som en symbolsk støtte til gruppen i kampen mod de (flest lesbiske) medlemmer som ville smide gruppen ud af LBL, hvilket desværre lykkedes i 1985.

Axel Axgils handling er et historisk eksempel til efterligning. Jeg tror at fremtidens menneskebilleder vil indbære mange *Axel Axgiler* der går aktivt ind i de undertrykte grupper selvom disse ikke selv har samme identitet som gruppens øvrige medlemmer.

Verdens første

interkontinentale organisation for børns og pædofiles emancipation dannes

1986 tog jeg initiativet til at samle en del danske pædofile og pædofil-interesserede, samt nogle af de udenlandske deltagere i den internationale bøsse/lesbisk organisation I.L.G.A. (*International Lesbian and Gay Association*) som det år holdt kongres i København. Amerikannerne tog mig med i deres delegation på I.L.G.A.

For at de danske og udenlandske pædofile kunne mødes, foreslog jeg et arrangement til dette formål, som tidsmæssigt og geografisk lå tæt op ad I.L.G.A.

Ved sammenkomsten i København blev jeg valgt som "chairman" (ordstyrer). Mødet resulterede i verdens første interkontinentale pædofil-organisation. I dag hedder denne I.P.C.E. (*International Pedophile and Child Emancipation*). Grunden til at jeg, som ikke-pædofil, tager et sådant initiativ er, at jeg er overbevist demokrat og er fast besluttet på at gøre hvad jeg kan for at sikre menneskerettighederne, i dette tilfælde først og fremmest retten til at organisere sig. Med én enkelt undtagelse har I.P.C.E. afholdt møde hvert år lige siden. Fra det første møde i København kom denne "press release":

PRESS RELEASE

DANISH PEDOPHILE ASSOCIATION

POST BOX 330 1503 Copenhagen V Denmark Tel. 01 38 19 23

For Immediate Release

6 July 1986

INTERNATIONAL PEDOPHILE NETWORK FORMED

Pedophilia associations from three continents sent 23 representatives to an international congress that was held in Copenhagen, Denmark last weekend, July 5-6.

The congress included women and men. Participants organized an international communication network to encourage understanding of childhood sexualities including child adult relationship. The Danish Pedophile Association hosted the meeting.

Among the visiting groups represented were the Australian Pedophile Support Group, the North American Man/Boy Love Association (NAMBLA), Schweizerische Arbeitsgemeinschaft Pädophilie (Swiss Association for Pedophilia - SAP), Pedofila Arbetsgruppen (Swedish Pedophile Workgroup), Pedofil Arbetsgruppe (Norwegian Pedophile Workgroup).

The representatives discussed the relation of pedophiles to the lesbian/gay and women's movements.

The network will enable pedophile groups to exchange information, share publications, compare political strategies, and organize future international gatherings. NAMBLA will distribute items to member groups. The network can be contacted through:

Danish Pedophile Association
Post box 330
1503 Copenhagen V. Denmark

Schweizerische Arbeitsgemeinschaft Pädophilie
Postfach 138,
3000 Bern 9, Switzerland

North American Man/Boy Love Association
Post box 174
Midtown Station
New York
New York 10018, USA

Chairman of the Congress
Peter Schmidt
Member of the Danish
Pedophile Association

På kanten af kaos

af Peter Schmidt

(Første og kortere udgave blev bragt i Ny seksualpolitik nr. 2, 1993.³⁴)

“Et anti-pædagogisk syn på børns og unges medbestemmelse” var titlen på en foredragsrække i seks byer, som jeg afholdt i 1993. Disse blev bl.a. annonceret i dagbladet *Information*. Den direkte anledning var udgivelsen af min bog *“hele og FRIE børn”*, men også Kulturministeriets projekt, *“Børn som medborgere”*, var en inspiration. *“Det skal være godt at være barn i Danmark”*, slog Folketinget fast i 1988. Resultatet af denne beslutning førte til projektet om *“Børn som medborgere”* 1991-1992, og i efteråret 1992 blev der udgivet to bøger og en video om projektet. Disse skildringer af børnedemokrati, medbestemmelse og ansvar var et foreløbigt højdepunkt af skolevedtægterne siden 1962 om mere børnemedbestemmelse - et tiltag som har spredt sig til rådhus, idrætsforeninger og børnehaver i de fem kommuner, hvor projektet har kørt, og hvor det nogle steder er blevet fortsat efter projektets afslutning.

Sammen med en hel stribe beslægtede historiske begivenheder og forteelser afspejler projektet *“Børn som medborgere”* en accelererende samfundsmæssig afvikling af begrebet ‘barndom’. Projektkoordinatoren i videoen taler om en direkte ‘trussel’ mod institutionerne, hvis det liv og den medindflydelse, som projektet har sat i gang, fortsætter.

En børneinstitution er en væsentlig garant for barndommens bevarelse, for institutionens historiske formål er at beskytte børn ved at afsondre dem fra voksenlivet. Men hvad er “barndommen”?

Der har altid været børn, men “barndommen” som en særlig livsfase har kun været almen i Vesteuropa i omtrent 400 år, selv om spirerne hertil strækker sig meget længere tilbage i historien. Barndommen er konstrueret og fortsat videreudviklet og bekræftet af psykologien, psykiatrien, etikken og pædagogikken. Barndommen fortsætter den dag i dag samtidig med, at samfundsmæssige forandringer gennemtvinger dens afvikling. Barndommen hviler på to hovedpåstande: 1.) Barnet skal beskyttes på grund af sin sårba-

³⁴) Originaloverskriften lød: *“Fremtidens menneskebilleder på kanten af kaos.”*